

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page UOCC](#) | [Listing of Articles](#)

**СВЯТІ НОВОМУЧЕНИКИ
БОКСЕРСЬКОГО
ПОВСТАННЯ В КИТАЮ**

**THE HOLY NEW MARTYRS
OF THE BOXER
REBELLION IN CHINA**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**"Радуйтеся, Зірки Сходу". (Приспів
Акафіста Святим Мученикам)**

У день 24-го червня за григоріанським календарем (це ж 11-го червня за юліанським) ми відзначаємо Православних Новомучеників, чії свідчення про перемогу нашого Господа над смертю, де вони відомі, нерідко представляються у викривленому світлі (не є це чимось незвичайним зі свідченнями Мучеників). Вони - Священномученик Митрофан, якого китайське ім'я, буває, передається як «Цей Чун» [про це можна прочитати в англійській мові (переклад з російського оригіналу, якого не вдалося знайти – іюк) [ось тут](#), Душпастиря Православної Місії в Пекіні, та 221 інших. Між ними його дружина, Св. Тетяна, і сини його, Свв. Ісяя та Іоанн (який мав лише 7 літ), які,

**"Rejoice, O stars of the Orient." (Refrain
from the Akathist to the Chinese Martyr
Saints)**

On June 24 on the Gregorian Calendar (which is June 11 on the Julian) we commemorate some Orthodox New Martyrs whose testimony to our Lord's victory over death, where it is known, is (as is not unusual with Martyrs' testimonies) not infrequently misrepresented. They are Hieromartyr Mitrophan, whose Chinese name is often rendered as "Jichong", following the Cyrillic transliteration of the "pinyin", the system of transcribing Chinese characters into Latin ("Yang Ji" is better: [see](#)), the Priest of the Orthodox Mission in Beijing, and 221 others. Among them are his wife, St. Tatiana, and his sons, Sts. Isaiah and Ioann (who was only 7), who along with Catholic and Protestant Christians, were put to death during the so-

разом з Християнами Католиками і Протестантами, були страчені під час так званого "Боксерського повстання". Жодне з цих двох слів не адекватне.

Термін «Боксери» - слово, яким іноземці називають молодих людей таємного товариства утвореного серед селян на північному сході Китаю в останні роки дев'ятнадцятого століття під назвою "Праведні й гармонійні кулаки". (Ми будемо продовжувати використовувати цей неточний термін). Вони практикували бойові мистецтва та художню гімнастику, а також містичні ритуали, які, на їх думку, мали робити їх, між іншим, непробивними для куль. Таким чином, ці молоді мужчини намагалися давати раду з стихійними лихами та політичними негараздами в Китаю в період занепаду династії Цин. Ці негаразди були, в значній мірі, спричинені імперіалістичними стремліннями європейських держав і сусідньої Японії (союз 8-ох націй). Серед цих трагедій було введення у Китай опійної наркоманії! Спочатку Боксери були проти правителів династії Цин - а ті були й проти них. Та вдова-імператриця (вдова імператора), Ци-Сі, у відповідь на агресивні іноземні інтервенції в Китаї, стала підтримувати Боксерів, які тоді почали використовувати гасло: «Відродимо Цин і знищимо іноземців». Таким чином, агресивні дії Боксерів не можна по-справжньому можна назвати повстанням, оскільки їхньою метою не було повалення китайського уряду. Слово «заворушення» мабуть краще підходило б. (Вище джерело вживає «Повстання їхетуанів» - назву ж товариства їхнього іноді передають як "Магія боксу їхе»).

Православ'я було введено в Китай албазинцями, російськими козаками з села Албазино на річці Амур, які поселилися (або були переселені) недалеко від Пекіна у другій половині 17-го століття - деякі з їхніх покитайчених нащадків до цих пір

called "Boxer Rebellion". Neither of those two words is entirely accurate.

The term "Boxers" is the word by which foreigners referred to the young men of a secret society, formed among peasants in northeastern China in the final years of the nineteenth century, called "Righteous and Harmonious Fists". (We shall continue to use this imprecise term). They practiced martial arts and calisthenics as well as mystical rituals they believed would make them, among other things, impervious to bullets. In this way the young fellows sought to deal with the natural disasters and political adversities of China at the twilight of the Qing Dynasty. The adversities which were largely due to the imperialist aspirations of European powers and neighboring Japan (the 8 nation alliance). Among the tragedies these brought to China was opium addiction! At first the Boxers were opposed by - and opposed to - the Qing rulers. However, the Empress Dowager (widow of the Emperor) Tz'u-Hsi (pinyin: Cixi), in response to foreign aggressive intervention in China, threw in her support behind the Boxers who began to use the slogan: "Revive the Qing and destroy the foreigners". Thus the aggressive actions of the Boxers may not truly be called a rebellion, since their goal was not the overthrow of the Chinese government. The word "Uprising" is better. (The above source suggests "Yihetuan Uprising" - the Society's name is sometimes rendered as "Yihe Magic Boxing").

Orthodoxy had been brought to China by the Albazinians, Russian Kozaks from Albazin on the Amur River, who had settled (or been settled) near Beijing in the latter part of the 17th century - some of their Sinicized descendants still live in China. The Chinese Mission formed to serve them provided Europeans with useful information about the Chinese languages and culture Europe and also attracted native Chinese to the Church. (The Boxer Uprising notwithstanding by 1902 there were 32 Orthodox Churches in China with some 6,000 adherents). Alas, some Albazinian

живуть у Китаї. Китайська місія, яка була сформована, щоб служити їм, надала європейцям корисну інформацію про китайській мови й культуру, а рет цьому й привабила корінних китайців до Церкви. (Незважаючи на Боксерське повстання, в 1902 році, налічувалося 32 Православних Храмів у Китаї, з около 6,000 прихильниками). На жаль, деякі Православних Албазинці не були дуже хорошими свідки про Віру. Те ж саме можна сказати і про багатьох інших іноземних місіонерів, які прибували в Китай.

Боксери направили свою ворожу увагу до Християн, як Римо-Католиків та Протестантів, так і до Православних, називаючи їх «демонами». У червні 1900-го р. вони почали різанину Християн у Пекіні. Ті, які не зрікалися Віри були вбиті. На 1-го червня вони спалили Храм у Православній Місії. Віруючі зібралися в будинку о. Митрофана, якого був висвятив у сан Священника сам Св. Миколай Японський ([ось тут](#)). Отець був скромною людиною, який намагався був уникнути священства кажучи: «Як може людина з недостатніми здібностями та чеснотами наважитися прийняти цей великий сан?» Його нарешті переконав на таку посвяту себе Архимандрит Флавіан (Городецький), який згодом став Митрополитом Києва. О. Митрофан не заперечував притулок навіть для тих, які були його противниками під час його служіння. Він відвідував руїни спаленого Храму кілька разів на день, і закликав свою пригнічену Паству міцно триматися у такий смутний час.

У день 10-го червня, дім о. Митрофана оточили Боксери і солдати. Деякі Християни змогли втекти. Решта, в основному жінки й діти, близько 70 душ, були піддані тортурам та вбиті. О. Митрофан сам був проколотий багато разів, як він сидів на підвір'ї. Його маленького сина, Св. Іоанна, хоча й

Orthodox were not very good witnesses to the Faith. The same may be said of many of the other foreign missionaries who came to China.

The Boxers directed their hostile attention to the Orthodox as much as to the Roman Catholic and Protestant Christians whom they referred to as "demons". In June of 1900 they began a massacre of the Christians in Beijing. Those who would not apostatize were killed. On June 1 they burned down the Mission Church. The faithful gathered in the home of Fr. Mitrophan, who had been ordained to the Priesthood by St. Nicholas of Japan ([see](#)). Father was a humble man, who had sought to avoid ordination saying: "How can a person with insufficient abilities and charity dare to accept this great rank?" He had finally been persuaded by Archimandrite Flavian (Horodets'kyi), who later became Metropolitan of Kyiv. Father Mitrophan would not deny refuge even to those who had been his opponents during his ministry. He visited the ruins of the burned Church several times daily and encouraged his dispirited flock to hold fast in this time of troubles.

On June 10, Fr. Mitrophan's house was surrounded by the Boxers and soldiers. Some Christians were able to flee. The remainder, mostly women and children, some 70 souls were tortured and killed. Fr. Mitrophan himself was stabbed numerous times as he sat in the courtyard. His little son, St. Ioann, although badly wounded, was hidden by his sister-in-law. When found the next morning, he said his wounds did not hurt him. To the mockers who called him a demon, he responded: "I believe in God and am not a demon". The Boxers got him once more and completed his martyrdom. Little Ioann's brother, St. Isaiah, had been martyred several days before and his wife, St. Maria, insisted on staying with the other Christians in her father-in-law's home till the end, saying: "I was born near the church of the Most Holy Mother of God and here I will die". Such determined adherence to the Body of Christ is also

важко пораненого, заховала його брата дружина. При виявленні на наступний ранок, він сказав, що його рани не завдавали йому болю. Для насмішників, які називали його демоном, він відповів: «Я вірю в Бога, і я не жодний демон». Боксери захопили його ще раз і завершили його Мучеництво. Брат малого Іоанна, Св. Ісая, був закатований за кілька днів до цього і його дружина, Св. Марія, наполягав на перебуванні з іншими Християнами в будинку свого тестя до кінця, сказавши: «Я народилася біля Храму Пресвятої Богородиці, і тут я і помру». Подібне рішуче дотримання приналежності до Тіла Христового також знаходить відображення у словах 18-річного католицького Мученика того трагічного часу, Св. Чі Жуці, який безстрашно заявив своїм мучителям, коли вони відрізали його праву руку: «Кожен шматок плоті моєї, кожна крапля моєї крові скаже вам, що я – Християнин».

Сусіди принесли тіло Св. Митрофана в богадільню Місії і його остаточно примістили разом з Мощами інших Мучеників, в склепі під Вівтарем Церкви Мучеників, який був встановлений в Пекіні в 1903 році. Ця Церква була зруйнована за часів комуністів і дальша доля Мощей невідома. Проте навіть сьогодні є ще дві діючі Парафій з Духовенством в Народній Республіці Китай. Одна знаходиться у відновленій Церкві Успіння на території посольства Росії в Пекіні. Інша - в Шанхаї, також в російському консульстві. [Шанхаї пам'ятає сучасного Угодника, Св. Митрополита Іоанна (Максимовича), прославленого в 1994 році, який служив там Єпископом з 1934 р. доки був змушений тікати з приходом до влади комуністів: [ось тут](#). Є також Громади без Священиків. Усі вони діють при мовчазній згоді уряду Китаю - який, однак не дає офіційне визнання Православним зі страху політичного

reflected in the words of an 18-year-old Catholic Martyr of this tragic time, St. Chi Zhuzi, who fearlessly declared to his tormentors who had just cut off his right arm: "Every piece of my flesh, every drop of my blood will tell you that I am a Christian".

Neighbours brought St. Mitrophan's body to the Mission almshouse and, eventually, it was placed, together with Relics of other Martyrs, in a crypt under the Altar of the Church of the Martyrs which was erected in Beijing in 1903. This Church was destroyed in the time of the Communists and the whereabouts of the Relics are unknown. Nonetheless even today there are still two functioning congregations with Clergy in the People's Republic of China. One is in the restored Church of the Dormition on the grounds of the Russian Embassy in Beijing. The other is in Shanghai, also at the Russian consulate. [Shanghai recalls the modern Saint, Metropolitan John (Maksymovych), canonized in 1994, who was Bishop there from 1934 until he was forced to flee upon the rise of the Communists: [see](#). There are also priestless congregations. All these operate with the tacit consent of the Chinese government - which nonetheless does not extend official recognition to the Orthodox out of fear of political interference by outside powers. There is a Greek Parish and a Russian Parish in Hong Kong, as well as a Russian Parish in Taiwan.

The Chinese Martyrs, as is often the case, bear testimony to the evil – never one-sided – of greed and intolerance in humans. To use their story, as has sometimes been the case, to support, justify or enflame secularist political aims, is a gross violation of the spirit in which they offered their lives for Christ and for their country China. We must see them, as we must see all Martyrs, as examples: encouraging *us* – and they are eternally alive in Christ to do so – to fight the good fight, to run the good race, and to reflect in our daily lives the truth, joy and power of the Gospel. Amen.

втручання зовнішніх сил. Є грецька Парафія а також і російська в Гонконґу, і також російська в Тайвані.

Китайські Мученики, як це часто буває з Мучениками, свідчать про присутність зла – але не одностороннього - жадібності та нетерпимості в людях. Використовувати їх історії, як це іноді має місце, для підтримки, виправдання чи розпалювання мирських політичних цілей, є грубим порушенням духу, в якому вони віддали своє життя за Христа і за свою країну, Китай. Ми повинні їх бачити, як ми повинні бачити всіх Мучеників, як приклад: заохочення нам - а вони вічно живі у Христі це чинити - щоб і *ми* змагалися добрим змаганням, бігли хорошим пробігом, і відображали в своєму щоденному житті істину, радість і силу Євангелія. Амінь.